

„Mert isteni buzgósággal buzgok értetek; hisz eljegyeztelek titeket egy férfúnak, hogy mint szeplőtlen szűzet állítsalak a Krisztus elé.” (2 Kor. 11:2) Ezért kérve kérlek, hallgasd meg, amit mondok, bár lehet fájdalmasnak tűnik. Vizsgáld meg Isten előtt, hogy lásd, hű-e Isten nektek szánt üzenetéhez. Mert én is „Félek azonban, hogy a miként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránt való egyenességtől” (2 Kor. 11:3). Jézus olyan Menyasszonyt érdemel, aki szerelmes Belé, és nem csak a szerelmes abba, hogy szerelmes lehet.

Kedves Menyasszony

Levél Jézus Menyasszonyának
Völegénye jöveteléről

Kedves Menyasszony

© 1999 HouseChurch.com

RealPerson@HeavenReigns.com

Csak akkor sokszorosítható a dokumentum ha:

- 1) semmit sem változtatsz meg, ezt a figyelmeztetést sem
- 2) ingyen adod tovább. „Ingyen vettétek, ingyen adjátok”.

Levél Jézus Menyasszonyának Vőlegénye jöveteléről

Kedves Menyasszonya Krisztusnak! Meglátogattam az egyik összejöveteledet múlt hétvégén. Az előre megtervezett dicsőítés alatt, a képernyőn megjelent egy ének rólad—Jézus Menyasszonyáról. Amikor a Vőlegény visszatéréséről szóló sor következett, a gyülekezet felujjongott. Valaki mondott néhány szót arról, hogy a Vőlegény rövid időn belül visszajön és a megjegyzése még nagyobb tetszést aratott.

Az evangéliumi és különösen a karizmatikus csoportokban, sokaknak hitbeli kérdéssé vált, hogy mi vagyunk az „utolsó nemzedék” Krisztus visszatérése előtt.

A könyvesboltok tele vannak tanításokkal az Utolsó Időkről, előrejelzésekkel, mikor következik be és arról szóló regényekkel, milyen lesz akkor élni. A rádióállomásokon csak úgy szikrázik a levegő, mikor erről a témáról beszélnek. Utazó „szakértők” előadásai fokozzák az izgalom tüzét. Az erről szóló dalok telve vannak várakozással.

Mit jelent ez az örömteli belefeledkezés Jézus visszatérésébe? Azt kell hinnem, ahogy a Jelenések könyve írja, a Lélek mondja: „Jövel”.

De kedves Menyasszony, mint barátod, és testvéred meg kell kérdeznem: egyet értesz a Lélekkel? Mondja a Lélek és a Menyasszony, hogy „Jövel”?

Az őszinteség arra késztet, hogy gombóccal a torkomban azt válaszoljam: Nem. A Krisztus visszajöveteléhez kapcsolódó sok beszéd és érzelmi fellángolás ellenére a Menyasszony nem sietteti Vőlegénye visszajövetelét. Ha tényleg elhiszed, hogy a Vőlegényed bármelyik nap eljöhet, hol van ennek a bizonyítéka az életedben? Ismerem a szavaid. Teljes mértékben elkötelezted magad a gondolat mellett, hogy Vőlegényed hamarosan visszajön. De ha teljesen elkötelezted volna magad a Vőlegény iránt, akkor nem kellene készülődöd az öltözetteddel az esküvőre?

Kérlek, ne haragudj rám. Tudom, hogy Jézus visszajön Érted egy nap és azt szeretném, hogy készen állj. Mint egy részed, én is készen akarok állni! Nem vagyok olyan, mint Pál. De a szívem együtt dobban az övével, ahogy ezt írta nektek: „Mert isteni buzgósággal buzgok értetek; hisz eljegyeztelek titeket egy férfúnak, hogy mint szeplőtlen szűzet állítsalak a Krisztus elé.” (2 Kor. 11:2) Ezért kérve kérlek, hallgasd meg, amit mondok, bár lehet fájdalmasnak tűnik. Vizsgáld meg Isten előtt, hogy lásd, hű-e Isten nektek szánt üzenetéhez. Mert én is „Félek azonban, hogy a miként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránt való egyenességtől” (2 Kor. 11:3). Jézus olyan Menyasszonyt érdemel, aki szerelmes Belé, és nem csak a szerelmes abba, hogy szerelmes lehet.

Ez azt jelenti—szerelmes a szerelemben—hogy egy nő lázas izgalomba jön ha az esküvőjéről gondolkozik, de nagyon keveset gondol arra és keveset tesz azért, hogy elkészítse magát a férje számára. A Menyasszonynak, akiért Jézus visszajön, nem ilyennek kell lennie!

Az Ige teljesen más képet fest róla: „Alleluja! mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható. Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget néki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az Ő felesége elkészítette magát, és adatott annak, hogy felöltözzék tiszta és ragyogó fehér gyolcsba; mert a fehér gyolcs a szenteknek igazságos cselekedetei.” (Jelenések 19:6-8)

Az a nő, aki igazán szereti a vőlegényét, többet gondol rá, mint magára. Az lesz a célja, hogy elkészítse magát a Vőlegény tetszésére

és az esküvő napját különlegessé tegye a számára. Ilyen szívre van szükséged, kedves Menyasszony! És mivel a te Vőlegényed rád árasztotta szerelmét, a saját vérén vásárolt meg, mennyivel inkább arról kellene az egész létednek szólnia, hogy „elkészítsd magad”, felvéve a Tőle kapott „fehér gyolcsot”. Ő rendelte azt számodra!

Ezt az előkészületet—hogy a Menyasszony felöltözi az igaz cselekedetek ruháját—ami jelezné Jézus visszajövetelét, nem látom, bárhogy fürkészem a látóhatárt. Ó, Menyasszony, nagyon sok mindent csinálsz. Sok időt töltesz öltözködéssel. De a dísz rajtad „fehér gyolcs” vagy pedig a legújabb divat?

Dicsőítő alkalmak. Nagy összejöveletek, kiscsoportok. „Szent nevetés”. Hatalmas férfialkalmak. Faji megbékélést segítő párbeszéddek. Ezek a ruhák mind ott vannak a szekrényedben, és gyakran hordod őket. Nem akarlak elítélni, amiért foglalkozol ezekkel a témákkal. Ezekből a ruhákból néhány (attól tartok nem mind) egész jól áll rajtad. De önmagában egyik sem menyasszonyi ruha.

Isten Igéje alapján a készülődés az igazsághoz kapcsolódik. Nem ragadok ki egy ígét sem a Jelenésekből, hogy bizonyítsam az álláspontom. Minden Istentől ihletett Ige ezt állítja!

Simon Péter, a Kőszikla, figyelmeztetett titeket a levelében: „Nem késik el az ígérettel az Úr, ahogy némelyek késedelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elvessenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson. Az Úr napja pedig úgy jön majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnek. Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyeneknek kell lennetek néktek szent életben és istenfélelemben, akik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövetelét, mely miatt az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak. De új eget és új földet várunk az Ő ígérete szerint, amelyekben megigazultság lakozik. Annakokáért szeretteim, ezeket várván, igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben.” (2 Péter 3:9-14)

Kedves Menyasszony, amikor eljön végre az esküvő napja, a Vőlegényed lerombolja és lemezteleníti régi otthonod és újat ad neked—a megigazultság otthonát. Helyet készít neked; te készülsz arra a helyre? Ha tényleg várod a napot, mikor visszajön érted, akkor az igazságra fekteted a hangsúlyt, nem csak a pozíciódra, hanem a gyakorlati életre is. Van egy isteni módja, amivel siettetheted annak a napnak az eljövételét: „szent életben és istenfélelemben” kell élned. Van egy módja, hogy igazán kimutasd, vágysz Jézus visszajövetelére: „igyekezzetek, hogy szeplő és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben”.

Nagyon sok gyülekezetet tudok mutatni, akik minden erejüket bevetik—néha hősi erőfeszítésekkel—hogy elérjenek bizonyos célokat: hogy növekedjenek, épületeket húzzanak fel, foglalkozzanak a városi problémákkal, megmentsek a még meg nem születetteket, megerősítsék a családokat vagy megtapasztalják a szellemi jelenségek legújabb kiáradását.

De mindezek között hol vannak azok az emberek, akik együtt minden erejüket bevetik, hogy szeplőtlenül, hiba nélkül találtassanak, békességben Istennel?

Pál, a nagy hős, soha nem fáradt bele, hogy erről írjon Neked. Munkatársának, Titusznak ezt mondta: „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, amely arra tanít minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon: várván ama áldott reménységet és a mi nagy Istenünk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését; aki Önmagát adta érettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson magának egy saját népet, jó cselekedetekre igyekezőt.” (Titusz 2:11-14)

Mi az égő vágya annak a Menyasszonynak, aki igazán, valóban várja „ama áldott reménységet”, a Vőlegényének dicsőséges megjelenését? Elkerüli a világi elfoglaltságokat, becsvágyat, szórakozást, divatokat, és minden más köteléket, ami elrabolhatja a Szerelme iránt érzett szenvedélyét.

Felismeri, hogy a világgal kötött barátság Szerelme Atyjának ellenségévé teszi, és szellemi paráznaságot követ el (Jakab 4:4). Igyekszik az Ő tetszését elnyerni a viselkedésével és cselekedeteivel: önuralmat gyakorol, nyílt, istenfélő, tiszta, és arra vágyik, hogy jót cselekedjen.

Menyasszony, a gyülekezeteid olyan fiatalokkal vannak tele, akik élesen elütnek a világi társaiktól megjelenésükben, beszédükben, jellemükben, viselkedésükben, és tevékenységeikben? Ha egy elfogulatlan megfigyelő követné a tagjaidat az otthonukba és munkahelyükre, lenne-e nyilvánvaló különbség az ő életük és a világé között? Ha vágysz a Vőlegényed visszajövetelére, így fog kinézni az „esküvői ruhád”!

Pál ugyanezt mondta régen a thesszalonikai gyermekeidnek: „De ti, atyámfiai, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módra lephetne meg titeket. Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé! Tehát nehogy elszunnyadjunk, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok. Mert akik alusznak, éjjel alusznak; és akik részegek, éjjel részegednek le. Mi azonban, akik nappaliak vagyunk, legyünk éberek, felöltöztvén a hitnek és szeretetnek mellvasába, és sisak gyanánt az üdvösségnek reménységébe.” (1 Thesz. 5:4-8)

Két kulcsfontosságú tulajdonságnak kell téged jellemeznie, amikor Jézus visszajön: éberségnek és önuralomnak. A legtöbb ember a földön, mivel a sötétség fia, szellemileg érzéketlen. Szunnyadoznak, üres álmokat kergetnek, megfelelkezve az őket körülvevő szellemi valóságról. Legtöbben megrészegednek az önző törekvéseiktől—vagyonyszerzéstől, istentelen szórakozásoktól, testi étvágyuk kielégítésétől. Az önuralmuk hiánya miatt tántorognak, mint a részegek, minden szellemi vezetés nélkül.

Kérlek legyél őszinte kedves Menyasszony: nem ugyanezek jellemezik szomorú arányban a padjaidban ülő embereket? Hányan élnek szellemileg éberségben, amikor távol vannak a gyülekezeti teremtől? Ha kényelemről, anyagiakról, vagy karriert érintő döntésekről van szó, hányan gyakorolnak jelentős önmegtagadást, hogy megőrizték a szenvedélyüket Jézusért, a

te Szerelmedért? Hol vannak a hívők egész gyülekezetei, ahol a legkisebttől a legnagyobbig, együtt szeretik Őt odaadóan, egész nap, mindennap? Ó, Menyasszony, ha tényleg várod, hogy Ő hamarosan megjelenjen, miért nem vagy éber, és miért nem gyakorlod az önuralmat most?

Pál imádkozott, hogy Krisztus iránti szereteted növekedjen. „És azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban és jobban bővüljék ismeretben és minden megértésben; hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó; hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára; teljesek lévén az igazságnak gyümölcsével, melyet Jézus Krisztus teremt az Isten dicsőségére és magasztalására.”(Filippi 1:9-11)

Ha az Atya megválaszolja Pál imáját, milyen Menyasszonyért jön vissza Jézus? Akinek Jézus iránti szerelme megtanítja bölcsőbb és bölcsőbb döntéseket hozni az életében, kiválasztva a legjobbat, és elutasítva azt, ami a végén nem terem gyümölcsöt, üres és pazarló. Aki tiszta, és nem ajánlja fel a szívét az önző, világi dolgoknak. Aki nem csak elfogadja azt a tanítást, hogy Krisztusban van a mi igazságunk, hanem akinek az életében megterem annak az igazságnak a gyümölcse. Aki tisztességet és dicsőséget hoz az Atyjának.

Ez az ima olyan nőt mutat be, aki elkészítette magát a Vőlegényének. Te el akarod készíteni magad Számára?

A Választott Hölgynek: az elődöndnek, a fizikai Izráelnek is szeretnie kellett az Urat teljes szívéből, lelkéből, erejéből. Ők is kaptak figyelmeztetést, hogy legyenek éberek és gyakorolják az önuralmat. Mégis legyűrte a világ hívása, az önelégültség, és önkényeztetés. Izráel szellemi érzéketlensége nagy fájdalmat okozott a Vőlegényednek. Figyelmeztette újra, és újra a prófétákon keresztül. Kérlek, kérlek nézz be a szívébe ezen a kis ablakon:

„Jaj azoknak, akik gondtalanul élnek a Sionon, és akik elbizakodnak Samaria hegyén; akik a népek elejének elei, és akikhez jön az Izraelnek háza! Akik a veszedelem napját messze gondoljátok, és az erőszaknak széket emeltek; akik elefántcsont pamlagon hevernek,

és az ő nyoszolyáikban elnyújtózkodnak, és a nyáj legjavából és a kihízlalt borjakkból lakmároznak; akik hárfa mellett dalolgatnak, és azt hiszik, hogy hangszereik a Dávidéi; akik a bort serlegekkel isszák, és színolajjal kenetetőznek, és nem búsulnak a József romlásán: most azért is ők vitetnek el a száműzöttek élén, és vége szakad a nyújtózkodók dáridózásának.” (Ámós 3:1,3-7)

Ha kiválasztott gyermekeid vágnak Jézus megjelenésére, nem kellene megtagadniuk a könnyedség és élvezet bálványozását, és felrázni magukat, hogy törődjenek azokkal a szellemi romokkal, amik körbeveszik őket Isten házában? Nem kellene teljes erővel azon igyekezniük, ahogy az Ige is mondja, hogy „szepülő és hiba nélkül találjon titeket teljes békekességben” Istennel? Nem azért kéne sírniuk a szívükben, hogy „szent életben és istenfélelemben” élhessenek, ahogy „várják a boldog reménységet”? Annak kellene a legfőbb vágyuknak lennie, hogy Isten népe betöltse ezt: „legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára; teljesek lévén az igazságnak gyümölcsével”?

Ezek a gondolatok ijesztőek lehetnek, a sok visszaélés miatt, amiket tapasztaltunk. A legtöbb törekvés, ami arra irányul, hogy a közösség igaz és istenfélő életet éljen, két csoportba sorolható. Vannak olyanok a tagjaid között, akik fejmosással, szidással és büntudatot keltő prédikációkkal, érzelmeket manipulálva próbálnak éberségre és önmegtartóztatásra ösztönözni. Mintha Isten Igéje azt mondta volna, hogyha az emberek elég romlottan érzik magukat, akkor automatikusan többet nem vétkeznek! Természetesen meg kell ítélni a bűnt és „leleplezni a sötétség hiábavaló cselekedeteit”. De a folyamatos szóbeli ostromlás csak elkedvetleníti azokat, akik foglalkoznak vele, és megkeményíti azokat, akik nem. Mint a farizeusok, „súlyos és elhordozhatatlan terheket” köthetünk másokra, de az ujjunkat se mozdítjuk, hogy segítsünk nekik cipelni. És a „keménykedés a szószékről”, mindegy milyen magas indítékból, mikor tett sokkal többet az emberek leterhelésénél?

Aztán vannak azok a tagjaid, akik az igazságot parancsolgatással és irányítással próbálják elérni. Egész gyülekezeteket láttam

kapcsolatok piramisába szerveződni. Ahol minden személy alá vagy fölé van rendelve a többi tagnak, mint „elszámoltatható partner”. A „beszámoló” kapcsolatoknak ezzel a láncával, a piramis tetején lévő emberek merev szabályozás alatt tarthatják a többieket. A cél, hogy megfékezzék a testi élvezeteket azzal, hogy egy „nagy testvér” figyeli a többi tagot. A gyümölcs, amit én látok, magába foglal jó adag boldogtalanságot, külső megfelelési kényszert, belső zűrzavart, képmutatást és folyamatos vétkezést.

Kedves Hölgy, hadd emlékeztesselek, hogyan élt a néped, míg a hited fiatal volt. Akkoriban nagy istenfélelem és Isten Igéje iránti tisztelet jellemezte a néped és meg nem mentett szomszédaikat is—bűntudattól terhes prédikációk nélkül. A tagjaid „egybeilleszkedve és összefogva” találkoztak naponta nyilvánosan vagy házaknál „boldog és őszinte szívvel”—de kijelölt „tanítvány-képző kapcsolatok” és „házicsoportok” nélkül.

Akkoriban a néped egyszerűen szerette Jézust. Nem életstílust, karriert vagy családi célokat hajszoltak- egy kicsit hozzátevé Jézust. Érte éltek a hét 168 órájában, olyan életstílussal, karrierrel, és családi étellel, amivel ki tudták mutatni szenvedélyes odaadásukat Felé. A Tied egyszerűen szerették egymást. Még az ellenségeiknek is el kellett ezt ismerniük. Az önfeláldozásuk, következetességük, tisztaságuk, és a kapcsolataik középpontja nem evilági volt.

Ma, kedves Menyasszony, attól tartok, hogy a legtöbben a „Tied” közül kategóriákba sorolják a hitüket. Az „Egyház” eseményeket jelent nekik, adott helyen és időben megtartott alkalmakat, közösségi munkanapokat, szeretetvendégségeket, ébredéseket. A közösségeidben az „elkötelezett mag” számára az „Egyház” az élet része, és ténylegesen egy nagyon nagy része, de mégis valami, amit be tudnak illeszteni a határidőnaplójukba, és bejelölni a falinaptáron.

Ha fel akarsz hagyni az életed „vallásos” és „világi” kategóriákba való sorolásával, és szereted Jézust teljes szívedből, minden időben, nem kell a tagjaid kapcsolatait sem kategóriákba sorolnod. Megosztják az ételüket, a járművüket, az otthonukat egymással. Felhívják egymást telefonon, nem azért mert egy „telefon-lánc”-

hoz tartoznak, hanem mert akarnak beszélni egymással. A Jézus iránti túlcsoportuló szerelmükből bátorítani fogják egymást.

A gyakorlati szentség lényeges előfeltétele egymás mindennapi bátorítása, amiről az apostolok írtak. Az Ige azt mondja: „Vigyázzatok testvéreim, hogy senkinek ne legyen közületek hitetlen és gonosz szíve, hogy elszakadjon az élő Istentől. Sőt buzdítsátok egymást minden egyes napon, amíg tart a ma, hogy meg ne keményedjék közületek valaki a bűn csábításától.” (Zsidók 3;12-13) A heti hét napos buzdítás természetesen fakad a beskatulyázástól mentes életből és szeretetből és ez biztosítja, hogy senki ne keményedjen meg Isten ellen lázadva. A mindennapos bátorítás nélkül mindannyian megkeményednénk a bűnben, soha nem vennénk észre a veszteség mértékét, mert a bűn annyira megtévesztő.

Az az igazság Menyasszony, hogy az a döntésed, miszerint életed eseményekre darabolod, a tagjaid jó részét névtelen résztvevőkké tette. Az életet élheted, de egy rendezvényre csak ellátogathatsz. Ha a tagok csak egymás külső jellemzőit látják egy mesterséges, ellenőrzött környezetben, ebben a felállásban a „buzdítók egymást minden egyes napon”- lehetőségét nem könnyű kivitelezni, tragikusan korlátolt annak a lehetősége, hogy ezt a eredményesen gyakorold. Sekélyesen megszervezett programok vagy keménykezű manipuláció sem helyettesítheti a valóságot.

Kedves Hölgy, valaminek változnia kell! Gyakorlati igazságot kell felöltöznöd ahhoz, hogy készítsd magad a Vőlegényed számára. Az igazsághoz lágy szívre van szükség, amely szabad az állandósult bűn lázadásától. Ha szíved lágy marad, és szabad a megtévesztéstől, akkor mindennapos buzdításnak és bátorításnak kell lennie a tagjaid között. De a saját felkészüléssel ellen dolgozol azzal, hogy a hűséget átértelmezed részvétellel. Tagjaid bizottságok, osztályok és csoportok részei, de közel sem részei egymás életének. És így az elszigetelt keresztyének bár vallásosok, de szörnyen üresek és megkeményedtek a bűn félrevezetése miatt.

A lefelé tartó spirált meg kell szakítani. A legújabb divat nem lesz elég. Vissza kell térned a Vőlegényedhez teljes szívedből, vissza

kell szerezned azt a szeretetet és szenvedélyt, amit először éreztél Iránta. El kell utasítanod a kategóriákba sorolt keresztyénséget és meg kell tanítanod a tagjaidat, hogy szeressék Jézust, és érte éljenek minden pillanatban. Meg kell tanítanod őket, hogy égető szükségük van egymásra, ha így akarnak élni. És el kell szakadnod mindentől, amiről felismered, hogy az útjában áll az Iránta érzett Szerelmed Szent Szenvédélyének.

Kedves Menyasszony: a legjobb dolog, hogy Jézus szeret téged! Már most, ott, ahol vagy. Ha látja, hogy visszatérsz hozzá teljes szívvel, az Ő nagyszerű Szíve meglágyul az irántad érzett erős szenvedélyétől. Megnyit számodra utakat, hogy az a nő legyél, akinek lenned kell—utakat, amelyeket egy „gyülekezet-növelő” módszer sem tudna létrehozni. Őnála vannak a kulcsaid, és amit Ő kinyit, senki nem tudja bezárni.

Jézus maga a válasz a számodra. Nincsen más.

Nem állítom, hogy lenne üzenetem Istentől, melyik napon és mely órában jön vissza a Fia. Nincsen kikristályosodott teológiám, hogy ez előtt, vagy az után. De az Ige beszél az eljövételéről, és eleget beszél ahhoz, hogy elgondolkoztasson, vajon Jézus közeli visszajövetelében való hitetek igaz lehet-e—hacsak nem történnek mihamarabb nagyon mélyreható változások.

Kérlek olvasd tovább, megpróbálom elmagyarázni, mire gondolok.

A korai keresztyének is egyek voltak a Krisztus közeli eljövételének reményében. Amikor a hívők első generációja meghalt, a csúfolódók azt követően megkérdőjelezték, hogy visszatér-e egyáltalán Jézus. Péter megerősítette őket, hogy Krisztus visszatér, és így magyarázta Jézus látszólagos lassúságát: „Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek, szerettem, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap. Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint azt egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarta, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen” (2 Péter 3;8-9)

Isten jóságos szíve vár azzal, hogy kihúzza a történelem dugóját, amíg még van munka. El akarja érni a férfiak és nők szívét. Az

Örökkévalónak nem számít, hogy egy napot kell várni, vagy egy évezredet. Istennek az számít, hogy az emberek forduljanak a Fiához és Benne találjanak életet. Természetesen Isten szuverén. Tisztán látja a véget, mint a kezdetet. Atyánk pontosan tudja, mikor tér vissza Jézus a Menyasszonyért. De ne úgy olvasd ezt az állítást, hogy azt jelenti, a készülődésünk nem játszik szerepet a terveiben, egész biztosan szerepet játszik.

Jézus maga, mikor Galilea földjén járt, a Királyságát a búzamághoz hasonlította—ez Isten uralma Rajtad, az Egyházán. Szükség van növekedésre, fejlődésre és érett gyümölcsstermésre az aratás előtt: „Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember elvetette a magot a földbe, azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, ő pedig nem tudja hogyan. Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászban. Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszti a sarlót, mert itt az aratás” (Márk 4;26-29)

A Völegényed szavai alapján, azt szeretné, hogy érett legyél mire visszajön, hogy összegyűjtsön! Van egy bizonyos gyümölcsstermés, amire az aratás előtt szükség van.

Ugyanezt mondta el egy másik példázatban: „Hasonló a mennyek országa ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a szántóföldjébe. De amíg az emberek aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé, és elment. Amikor a zöld vetés szárba szökött, és már magot hozott, megmutatkozott a konkoly is. A szolgák ekkor odamentek a gazdához, és azt kérdezték tőle: Uram, ugye jó magot vetettél a földedbe? Honnan van akkor benne a konkoly? Ellenség tette ezt!—felelte nekik. A szolgák erre megkérdézték: Akarod-e, hogy kimenjünk, és összeszedjük a konkolyt? Ő azonban így válaszolt: Nem, mert amíg a konkolyt szednétek, kiszaggatnátok vele együtt a búzát is. Hadd nőjön együtt mind a kettő az aratásig, és az aratás idején megmondom az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, kössétek kévébe, és égessétek el, a búzát pedig takarítsátok be csűrömbe.” (Máté 13;24-30)

Hányszor forgatják ki ezt a példázatot, és azt mondják, Jézus számított rá és engedte a gyülekezet elvilágiasodását, és arra utasít

minket, hogy ezt nekünk is tolerálnunk kell! De Jézus saját isteni értelmezése egészen más:

„Az, aki a jó magot veti, az Emberfia, a szántó föld a világ, a jó mag a mennyek országának fiai, a konkoly a gonosz fiai, az ellenség, aki elvetette a konkolyt, az ördög; az aratás a világ vége, az aratók pedig az angyalok. Ahogyan tehát a konkolyt összegyűjtik és megégetik, úgy lesz a világ végén. Az Emberfia elküldi angyalait, és összegyűjtenek országából minden botránkozást okozót és gonosztevőt, és a tüzes kemencébe dobják őket: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás. Akkor majd az igazak fénylenek Atyjuk országában, mint a nap. Akinek van füle, hallja!” (Máté 13;37-43)

A szántó föld a világ. Az Emberfia célja az volt, hogy az egész világ teljes legyen az Ő Királyságával, de az ellenség megnyerte sok ember szívét és elméjét. Az angyalok elszörnyedve és felháborodva igazságot akartak szolgáltatni a világon, hogy azonnal állítsák meg az ellenség lázadását. De Jézus nem engedte az azonnali ítéletet. Annyi drasztikus lépésre lenne szükség, hogy a termésre—az Ő Királyságára—is hatással lenne. Jézus nem amiatt aggódott, hogy az angyalok nem tudják megkülönböztetni a konkolyt a búzától. Bármelyik földműves képes rá! Felismerte, hogy lehetetlen lenne learatni a gatz (igazságot szolgáltatni a földön) anélkül, hogy learatná a búzát is—és a búza még nem állt készen. Tehát Jézus úgy döntött, hogy várni kell, amíg a búza tökéletes és csak akkor lehet aratni és igazságot szolgáltatni.

Kedves Menyasszony, Te itt vagy a világban, de nem lehetsz a világból való. Együtt élsz a földön a gonosz fiaival, de nem tartozhatsz hozzájuk. A Sátán tevékenysége nem fogja egy kicsit sem megváltoztatni Jézus tervét. Az Urad nem fog kétségbe esni; nem fog sietve, vagy idő előtt cselekedni. Eléred az érettséget, betöltöd minden tervét az életedben. Akkor, és csak akkor tér vissza Jézus, megtisztítva a teremtését a gonosz minden lázadásától. Akkor lesz igazán „igazságnak háza”. De most először vágyj szenvedélyesen az érettségre és hogy az legyél, akinek elhívott.

Mi ez az aratás? Mi a bizonyítéka annak, hogy a búza elég érett és készen áll a begyűjtésre? Nem titok, a Lélek figyelt arra, hogy elmondja neked.

Pál ezt így magyarázta el: „És ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétácul, ismét másokat evangélistácul, vagy pásztorokul és tanítócul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére, míg eljutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a felnőttkorra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra, hogy többé ne legyünk kiskorúak, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek csalásától, tévútra csábító ravaszságától; hanem az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozzá, aki a fej, a Krisztus. Az egész test pedig az ő hatására egybeilleszkedve és összefogva, a különféle kapcsolatok segítségével, és minden egyes rész saját adottságának megfelelően működve gondoskodik önmaga növekedéséről, hogy épüljön szeretetben.” (Efézus 4;11-16)

A felkészült Menyasszonyt ez jellemzi:

- Egységes a hitben—nincs szétszakadva versengő, egymásnak ellentmondó pártokra
- Szoros, személyes tapasztalaton keresztül ismeri Jézust—nem egy távoli, idegen istenség tankönyvszerű ismeretéhez ragadt
- Telve van Jézus életével és jellemével—úgy éli a mindennapjait, hogy ne álljon ellentétben azzal, amit tanít Róla.
- Stabil—nem hajszolja a szellemi divat-irányzatokat, mintha ott lenne az igazi válasz.
- Őszinte, nyílt, bátor, szerető, elérhető és személyes minden nap—nem nézi karba tett kézzel, ha tagjai a szellemi pusztítással kacérkodnak.
- Összetartó, egybeszerkesztett—minden tagja bele van szöve a mély, igazság-alapú, szolgáló lelkületű kapcsolatokba.

- Odaszántan munkálkodó—nem oszlik papság-laikusok csoportjára, hanem elvárja, engedi, és felkészíti minden egyes tagját a szolgálatra.

Ha az érett Menyasszony ezt jelenti—és Isten ígéje alapján ezt jelenti, akkor meg kell kérdezned magadtól, kedves Hölg: tényleg érettebb vagy most, mint 1900 évvel ezelőtt, vagy kevésbé vagy érett? Jobban készen állsz, vagy kevésbé? Lehet, hogy Jézus visszajövele—ami összefügg az aratnivaló érettségével, tulajdonképp későbbre csúszott, mint ahogy lehetett volna?

Kérlek érts meg: nem olyan teológiáról beszélek, hogy át kell vened a világ kormányaitól az irányítást, nem világi erőről vagy hírnévről van szó. A szentségben való növekedésről beszélek, hogy Jézusra hasonlíts, egy feleség, aki az Ő képére formálódik és nagyon szerelmes Belé. Ilyen embernek kell lenned. Tehát mindannyiunknak van még munkánk.

Már az elejétől azt akarta a néped, hogy most jöjjön el a Vég—kifejejtve a munkát. Ez teljesen érthető! De a Vőlegényed mindig arra utasított, hogy elsősorban a feladatokra összpontosíts. Emlékszel a napra, mikor visszatért az Atyához? Akkor volt köztetek ez a párbeszéd: „Uram, nem ebben az időben állítod fel újra a királyságot Izráelnek?” Így válaszolt: „Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” (ApCsel 1; 6-8)

Jézus azt mondta: „Ne kérdezzetek még az aratásról! Ez az Atya dolga. A tiétek hogy teremtetek olyan gyümölcsöket, amilyenért ültettelek benneteket. Tegyetek bizonyosságot arról, ki vagyok—innen kezdve, az egész földön. Még most lettetek elültetve, legyetek hűségesek, hogy gyümölcs-termőek legyetek. Isten majd gondot visel az aratásról!

Isten akarata az, hogy az evangélium hirdettessék mind a mennyeiek, mind a földiek számára. Nem érheted el ezt a célt missziók és kórházak létrehozásával, akármennyire elkötelezett és

önfeláldozó is vagy, mint az ilyen emberek nagy része. Isten Igéje szerint a Földet és a mennyei világot benépesítő teremtmények csak egyetlen módon győződhetnek meg Jézus Fiúságáról és bölcsességéről: „és hogy ismertté legyen most az egyház által a mennyei fejedelemségek és hatalmasságok előtt az Isten sokféle bölcsessége.” (Efézus 3;10) Az egyházon által—nem elkötelezett egyéneken vagy szervezeteken keresztül. „Hogy tökéletesen eggyé legyenek, hogy felismerje a világ, hogy te küldtél el engem, és úgy szeretted őket, ahogyan engem szeretted.” (János 17;23)

Tökéletes egység által— nem ravasz módszerekkel.

Kedves Menyasszony, a gyümölcsleid tükrözik Jézus lényét. De ez csak akkor történik meg, ha a tagjaid összefognak, és olyan kapcsolatokba lesznek összeszerkesztve, amelyekben az Igazságot mutatják egymás életében és egy emberként munkálkodnak. Ekkor az ajándékok, amiket Jézus adott neked, egyetlen képpé állnak össze—kirajzolódik Jézus. És ez az, amikor a hitetlen emberek és angyalok megértik a lényegét, hogy Isten bölcsessége a legnagyobb és Jézus uralma teljes.

Azt gondolod, hogy Jézus visszatér mielőtt befejeznéd ezt a feladatot? Ki akarsz szállni, mielőtt még a Neki szánt legnagyobb ajándékok készen lenne? Szeretnéd, hogy meglegyen az esküvő, mielőtt még teljesen felöltötted volna a menyasszonyi ruhád?

Ó, kedves Hölg, rázd fel magad, és utasítsd el a dolgok jelenlegi állását, újra állítsd fel az isteni normát, és értékeld nagyra a szerelmed, szeresd Jézust teljes szívedből, lelkedből, teljes elmédből és erődből. Kerüld a trükköket és a gyors javítgatásokat, amik „növekedést” ígérnek.

Menyasszony, teljesen helyénvaló, hogy várod Jézus megjelenését. De kérlek kedves Hölg, hogy kövesd a Vőlegényed tanítását. Szeresd Őt, mint ahogy a tagjaidat, nem szavakkal és nyelvvel, hanem cselekedetekkel és igazságban. A Menyasszony nem énekekkel és szolgálatokkal mondja „Jövel Uram Jézus”, hanem az életével. Ha vágysz arra, hogy meglásd a Férjed, vedd fel a menyasszonyi ruhád. Teremd a Királyság gyümölcsét. Legyél az, akinek lenned kell.

„Ha valaki nem szereti az Úr Jézus Krisztust, legyen átkozott! Maran atha.” (1 Korinthus 16;22)

A kegyelem legyen mindazokkal, akik el nem múltó szeretettel szeretik a mi Urunkat, Jézus Krisztust. (Efézus 6;24)

Kedves Hölgy, nincsen olyan mozgalom vagy program, amit ajánlhatnék. Csak a mi Urunkat ajánlom. Nincsen semmi, amihez csatlakoznod kellene. Csak csatold magad Hozzá! Kérlek, szólj, ha valahogy tudlak szolgálni, bátorítani! Szívesen veszek minden helyesbítést vagy kölcsönös bátorítást is. *„Bátorítsuk egymást; annyival is inkább, mivel látjátok, hogy közeledik az a nap.” drz*